

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIX. De Fabiano, qualiter Romanorum Episcopus divinitus designatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

σσημείωσαι ὅτι τὸν τε διωξίμω τὸν καιρὸν, ὅτι τε παρὰ δούτερον καὶ εἰκοςὴ τῶν εἰς τὸν Ἰωάννην ἐξηγητικῶν, καὶ ἐν διαφορῆσι ἐπιστολαῖς ὁ Ὁριγῆνης.

triennii spatium perdurasset. Hujus porro persecutionis tempus indicat Origenes tum in primo & viccimo libro expositionum in Joannis Evangelium, tum in diversis epistolis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ΄.

Περί Φαβιανῶ, ὡς Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος ἐκ Θεῶ ἀποδείχθη.

Γορδιανὸς ὁ μὲν Μαξιμῖνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν διαδέξαμενος, τῆς καὶ Ῥώμιων ἐκκλησίας Πονηριανὸν ἔτεσαν ἐξ ἐπισκοπεύσαντα διαδέχεται Ἀνιέρως, καὶ τὸν Φαβιανὸς Ἐπίσκοπον τῆς λειτουργίας διακονοῦσάμενον. Ἐξ αἰρέσεως τὸν Φαβιανὸν μὲν τὴν Ἀνιέρως τελευτήσασιν ἄμ' ἑτέρῃσι σιωπῆσθαι, Ἐπιχωριάζει τὴν Ῥώμιων ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι ὡς τῆς Θεῶ καὶ ἑραῖς χάριτος ἐπὶ τὸν Κληρὸν παρεληλυθέναι, τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀπάντων χειροτονίας ἐνεκεν τῶν μέλλοντος διαδέξασθαι τὴν Ἐπισκοπὴν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας συγκεκορημένων, πλείων τε ἐπιφανῶν καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῖς πολλοῖς ἐν ἰσονομίᾳ ἰσαρχήσων, ὁ Φαβιανὸς παρῶν, ἐδένος μὲν ἀνδράπων εἰς διάνοιαν ἡείκτως ὁ δὲ ἄλλος ἐν μετῴρῃσι ἀεισεργῶν καλαπῆσασιν ἐπικαθεσθῆναι τῆς κεφαλῆς μνημονεύσας, μίμημα ἐνδ' ἐκινυμένην τῆς ἐπὶ τὸν Σωτῆρα ἁγίου πνεύματος ἐν εἰδει ἀεισεργῶς καθόδου. ἐφ' ὃ τὸν πάντα λαὸν ὡσπερ ἐφ' ἑνὸς πνεύματος Θεῶς κινήσει ὁμοσε, ἀεὶ θυμῶν πάση καὶ μιᾷ ψυχῇ ἄξιον ἐπίσεισασιν, καὶ ἀμελλήτως ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς καθέσθαι αὐτὸν ἐπιθέσθαι. τότε δὲ καὶ τὸν καὶ Ἀνιόχου Ἐπίσκοπος Ζεβίνος τὸν βίον μεταλλάξασθαι, Βαβύλας τὴν δόξαν διαδέχεται ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μὲν Δημήτριον ἐπὶ τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσι τὴν Ἐπισκοπὴν ἐπιτελεσάμενα, Ἡρακλᾶς τὴν λειτουργίαν παρελήθει τῆς ὅτι τῶν αὐτοῦ καὶ ἡγήσεως τὴν διακονίαν διαδέχεται Διονύσιος, εἰς καὶ ὅσα τῶν Ὁριγῆνης ἠρόμενος Φοιητῶν.

CAPUT XXIX.

De Fabiano, qualiter Romanorum Episcopus divinitus designatus est.

Interim cum Gordianus in Maximini locum successisset, mortuo Pontiano qui sex annis episcopatum tenuerat, ecclesie Romanæ administrationem suscepit Anteros. Hic intra unius mensis spatium sacerdotio functus, Fabianum successorem reliquit. Hunc Fabianum post Anterotis mortem unam cum aliis familiaribus suis Romam ex agro venisse dicunt, atque illic degentem, opitulante Dei gratia præter omnium expectationem ad Pontificatus sortem pervenisse. Nam cum fratres omnes successoris ordinandi causâ in ecclesia essent congregati, ac plerique jam illustres aliquot & nobiles viros eligendos esse conjicerent, de Fabiano quidem qui tum præsens aderat, nemo ne tantisper quidem cogitabat. Columbam tamen repente è sublimi delapsam capiti illius insedissee narrant, quæ Spiritus sancti qui olim sub columbæ specie in Servatorem descenderat, imaginem referre videbatur. Quo spectaculo permotus populus ac divino Spiritu incitatus, summa cum alacritate uno consensu simul omnis exclamare cepit dignum esse: statimque comprehensum sacerdotali cathedra imponitur. Per idem tempus mortuo Zebino Antiochenorum episcopo, subrogatus est Babylas. Alexandriae verò cum post mortem Demetrii, qui annos tres & quadraginta sacerdotio functus fuerat, Heraclæ ministerium suscepisset ecclesie, scholam ad cives in fide instituendos obtinuit Dionysius, qui & ipse unus è discipulis fuerat Origenis.

Vide Niceph. l. 5. c. 26.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ΄.

Ὅσοι γινώσκουσιν Ὁριγῆνης φοιτηταί.

Τὸ δὲ Ὁριγῆνης ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ σιωπῆσθαι πρὸς τὸν λαόν, πολλοὶ ἀπορροήσαντες, ἐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ

CAPUT XXX.

Qui fuerint Origenis discipuli.

Interim dum Origenes apud Caesaream consueto docendi munere fungeretur, non solum regionis illius incolæ, sed etiam plurimi ex remotissimis

Huc refer. Niceph. c. 20. l. 5.

